

For det tredje foreslås det, at arbejdsmarkedsrådene i højere grad skal forpligtes til at overvåge og styrke indsatsen for at integrere etniske minoriteter på arbejdsmarkedet. Heller ikke dette forslag er vi særlig begejstrede for, og vi deler arbejdsministerens holdning på dette punkt. Generelt mener vi, at man altid bør være opmærksom på, hvilke negative signaler man kan være med til at sende ved at sætte fokus på en bestemt gruppe gennem pålæg. Det kan altså også medføre en række negative konsekvenser for andre grupper, som er marginaliserede.

Endelig foreslår SF, at det offentlige skal stille krav om en etnisk ligestillingspolitik hos de virksomheder, som offentlige virksomheder og institutioner handler med. Et udvalg under Erhvervsministeriet er som bekendt ved at undersøge spørgsmålet, men allerede nu vil jeg dog meget gerne advare stærkt imod, at man forfalder til at tro, at vi f.eks. gennem en slags kvoteordningstiltag løser nogen problemer. For at sætte tingene på spidsen vil jeg sige: Vi byder ikke engang kvinder kvoteordninger, netop fordi det i sig selv er nedværdigende ikke at være tilknyttet arbejdsmarkedet på grund af evner, men fordi man er en del af en kvote.

Så selv om Det Radikale Venstre deler SF's bekymring over den manglende etniske ligestilling på arbejdsmarkedet, kan vi ikke støtte beslutningsforslaget. Det må først og fremmest dreje sig om holdningsbearbejdelse.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Forslaget til folketingsbeslutning sigter mod at gøre noget ved den etniske ulighed på arbejdsmarkedet, og det er der så sandelig også brug for. Statistikkerne fortæller stadig om markant højere arbejdsløshed blandt etniske minoriteter, og der er masser af konkrete eksempler på diskriminerende barrierer på arbejdsmarkedet. Urimelige krav om skriftlige danskundskaber er f.eks. med til at udskille de relativt nyankomne, og unge har fortsat problemer med at få praktikpladser, også selv om de er født og opvokset i Danmark.

Sydjysk Universitetscenter lavede for et par år siden en undersøgelse, som viste, at blandt unge med samme kvalifikationer blev de med danske navne systematisk foretrukket af arbejdsgiverne. Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination får mange henvendelser fra frustrerede jobsøgere, som kan fortælle, at de ved opringning har fået besked om, at jobbet er besat til anden side, men som

siden kan se samme job genopslået – eller også viser det sig, at en person med dansk navn har fået en helt anden besked ved opringning.

Uligheden viser sig også, hvis vi undersøger, hvilke stillinger man får, hvis man slipper igenem det etniske nåleøje på arbejdsmarkedet. Der er alt for mange etniske minoriteter i bunden af arbejdsmarkedet, som pendler mellem de mest usikre og dårligst betalte job og aktive-ringssystemet, til at det kan være et tilfælde.

Man kan desuden spørge sig selv, om den nye integrationslov vil være med til at understrege den tendens. Den lave introduktionsydelse skal ifølge Indenrigsministeriets beregninger suppleres med deltidsarbejde, og samme beregninger har for nylig udløst vrede i HK og KAD, fordi der ikke er indregnet udgifter til fagforenings- og a-kassekontingent. Hvis etniske minoriteter ikke skal integreres som uorganiseret arbejdskraft i bunden af arbejdsmarkedet, må der med andre ord gøres noget.

Det er selvfølgelig i sig selv et problem, at diskrimination overhovedet finder sted; men det er også et problem, at den oftest er umulig at bevise. Forskelsbehandling på baggrund af etnisk herkomst er godt nok forbudt. Det står i lov om forskelsbehandling på arbejdsmarkedet, som blev vedtaget i 1996. Men loven har vist sig at være utilstrækkelig, og det skyldes både, at det påhviler ofret at bevise diskriminationen, og at loven ikke i tilstrækkeligt omfang følges op af af en anden indsats for at fjerne de direkte og indirekte barrierer på arbejdsmarkedet.

Det kan i øvrigt nævnes, at Sveriges lovgivning om diskrimination på arbejdsmarkedet blev ændret sidste år, og at der i den forbindelse bl.a. er indført bevisbyrde hos arbejdsgiveren i stedet for hos ofret. Det er en praksis, som Enhedslisten mener burde efterfølges her i Danmark.

Enhedslisten bakker op om beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg skal bare have afklaret et par spørgsmål. Hørte jeg rigtigt, når det blev sagt, at det er urimeligt, at der stilles krav om danskundskaber for at komme ind på det danske arbejdsmarked? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Har man i Enhedslisten en forventning om, at den integration, som man gerne ser, kan gennemføres, uden at de